

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Hayworth

Tal dia com avui, fa cent anys, 17 d'octubre de 1918, venia al món Margarita Carmen Cansino Hayworth. Filla del ballarí espanyol Eduardo Cansino i de la corista ianqui Volga Hayworth. Tot dansant, Margarita Cansino va arribar al cinema, i en 1937 li van canviar el nom i feminitzar el cognom: Rita Hayworth. Aleshores naixia la que seria desitjada Deessa de l'Àmor, la *Love Goddess* d'humides nits a escala Via Làctia. De bellesa sensual, provocadora, la Hayworth *femme fatale* Gilda sacsejava les libidos en quarantena del jovent de l'època només traient-se un inacabable guant negre del braç i llençar-lo al públic cantant *Put the blame on Mame*. El menys és més... eròtic. Més contundent va estar l'hòstia que el gelós Glenn Ford propinava a la promíscua. Avui se'n diu violència de gènere. Civilitzats, tanmateix. De temptadora Salomé bíblica a cigarrera Carmen de Merimée, la deessa Hayworth entrava i sortia dels platós dels grans estudis cinematogràfics del Hollywood Daurat com moderna Cleopatra. Amb tot, encara tenia temps per contraure matrimonis a punta pala: que si el compulsiu mag Orson Welles que fins li controlava les calces; que si el príncep Alí Khan que li vetllava els somnis; que si actors de segona fila que li xuclaven la sang de la notorietat. Perduda deessa entre tants plebeus, la Hayworth va emmaridar-se, finalment, amb l'Alzheimer. ¿Hi haurà mai una altra Gilda?